

אור שלום

מרכז תורני ללימוד פנימיים בגוריה והגסידות
לאורו של האדמו"ר מקומאנא י"ט אהר"ר שלום ספרין רבוקא

הרב נועם צחור
סוכם ע"י התלמידים

לכבוד חנוכת הבית
בית ר' עזרא ישראל הי"ו

טבת התשס"ז
לך אכול בשמחה לחמך

אמר לו רבי חייא בני תבשל בשולך ותראה,
כלומר עיין היטב בפסוק ותבינו, אמר לו הילד,
יודע אני את סוד הפסוק עוד טרם שעיינת.

אמר הכתוב ¹ "לך אכול בשמחה לחמך, ושתה
בלב-טוב יינך: כי כבר, רצה האלוהים את
מעשיך".

אמר לו רבי חייא מנין לך? אמר לו הילד יש
לי שמועה מאבא שהיה אומר על פסוק זה
ששלמה הזהיר את בני האדם לעטר את כנסת
ישראל בשמחה, שהיא מסטרא דימינא אור
החסדים, והיא הנרמזת בלחם, שיעוטר
בשמחה, ואחר כך יעוטר ביין שמרמז לסטרא
דשמאלא, כדי שאמונת כל תמצא בשמחה
שלמה בימין ושמאל, והאדם יהיה באמצע, וכל
הברכות שורות בעולם, וזהו רצון ה' יתברך
ממעשיהם של בני האדם, והוא סוד הכתוב כי
כבר רצה האלהים את מעשיך.

ורמז יש כאן לגבי עשיית המצוות כולם
שצריכים להיות בשמחה אותיות מחשב"ה.
ולכן אמר שלמה המלך ע"ה שעל ידי המחשבה
וע"י לב טוב הם בחינת "רצה האלהים את
מעשיך", כי מעשה לבדו ללא כונה ומחשבה
אינה לרצון.

ועל זה נאמר "ויקריבו הנשאים את חנכת
המזבח"⁴ שהוא חידוש כלי כי בכל יום
מתחדשים מוחין חדשים בתורה ובתפילה
תפילין ומזוזה קריאת שמע וברכה, וממוחין
אלו יש חיות חדשה ממש, בריה חדשה
במהות, מעין עולם הבא.

ואמר האדמו"ר זצ"ל לכן נקט שם אלה"ם, כי
מקום המחשבה והכוונה הם במוח ולב
שמספרם מספר אלה"ם, שהוא בחינת מ"י
בר"א אל"ה. שצריך האדם להתבונן ולראות כי
בעצם כל מה שעשה ויצר ופעל בתושייה
ובכוח מעשיו הם מעשי ה' שחקק בחכמה
העליונה.

ומברכה זו של מעין עולם הבא הוא יחוד
הוי"ה ואדנות זר"ן צ"א, יאהדונה"י, שזו בחינת
ההודאה ש"אין כאלהינו, מי כאלהינו, נודה
לאלהינו, ר"ת אמ"ן – יחוד זר"ן הוי"ה ואדנות
ביחודא שלים, שמביא על הבית ברכה עד בלי
די. יהי רצון שתשרה שכינה במעשי ידכם,
וברכת הבית הזה תעלה ותתרבה, כנאמר⁵
"וּבְרַךְ אֶת-לְחֻמְךָ, וְאֶת-מִימֶיךָ; וְהִסְרְתִי מִחֻלָּה,
מִקְרָבְךָ"

והוא הנאמר בזוה"ק² "רבי חייא קם לילה אחד
לעסוק בתורה, והוה עמיה רבי יוסי הקטן
שהיה ילד, פתח רבי חייא ואמר את הפסוק
"לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך,
כי כבר רצה האלהים את מעשיך"³, ושאל רבי
חייא מה ראה שלמה כשאמר פסוק זה?

אלא שלמה שכל דבריו היו בחכמה, לך אכול
בשמחה לחמך, הכוונה בשעה שאדם הולך
בדרכי הקב"ה, הוא מקרבו אליו, ונותן לו
שלוחה ומנוחה, ואז הלחם והיין שאוכל ושותה
זה מתוך חדווה ושמחת הלב, כי ברכת ה'
במעשיו. אמר לו הילד, אם כן הרי אמרת שכל
דברי שלמה בחכמה נאמרו, היכן אם כן
החכמה כאן?

⁴ במדבר, ז
⁵ שמות, כ"ג.

¹ קהלת, ט.
² זוה"ק וארא דף כ"ט
³ קהלת שם